

Nr 257.

Av herr **Hällgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående inrättande av en fiskeristyreelse med statens fiskeriförsök m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 49 föreslås inrättande av en fiskeristyreelse med statens fiskeriförsök m. m. De arbetsuppgifter på fiskerinäringens område, som skola behandlas av fiskeristyrelsen med därtill hörande ämbetsverk, framgå av propositionen. Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök m. m. föreslås nämligen organiserad som ett centralt ämbetsverk under ledning av en styrelse, bestående av ledamöter, som bl. a. representera fiskerinäringens praktiska utövare, och med en överdirektör som chef. Ärenden rörande försöksverksamheten skola föredragas direkt inför verkschefen och styrelsen, som för detta ändamål kompletteras med ledamöter företrädande de områden av forskningen, med vilka försöksväsendet på fiskets område bör samarbeta och hålla kontakt. Enligt propositionen synes det lämpligt, att fiskeristyrelsen organiseras såsom ett styrelseverk och att däri vid sidan av överdirektören, vilken utövar ledningen av styrelsen, ingå fyra av Kungl. Maj:t förordnade representanter med sakkunskap på de skilda områden, som styrelsens verksamhet kommer att beröra. Genom en sådan organisation skulle de administrativa tjänstemännen få tillfälle till mera regelbundna överläggningar med yrkesutövarnas representanter, och dessa skulle beredas möjlighet att i fastare reglerad form framföra sina önskemål och förslag. Såsom ledamöter av styrelsen skulle, jämte överdirektören, ingå tre representanter för fiskarebefolkningen och en för fiskhandeln.

Vid behandlingen av ärenden, som sammanhånga med försöksverksamheten, skulle styrelsen kompletteras med fyra utomstående vetenskapsmän, varav en skall företräda havshydrografien, en den marina biologien, en zoologien och en limnologien. Styrelsen skulle sålunda i nu berörda sammanhang komma att bestå av verkschefen och åtta ledamöter.

Styrelseledamöternas arvoden föreslås till 20 kronor för varje sammanträdesdag, och anslagsposten har i propositionen ansetts kunna beräknas till 2 000 kronor för år.

Vid ett utseende av de tre representanterna i fiskeristyrelsen för fiskarebefolkningen synes det ligga nära till hands att en av dessa blir representant för insjö- eller sötvattensfisket och de två övriga för kust- och havs- eller saltvattensfisket. Om en av dessa senare skall representera västkusten och den andra ostkusten, blir följden att sydkusten med sitt rätt så betydande fiske blir utan representation i fiskeristyrelsen.

När på sin tid den nu gällande lokala fiskeridistributionen ordnades, gjorde man fem sötvattensdistrikt och två saltvattens- eller havsfiskedistrikt. Det ena av dessa saltvattensdistrikt, Österhavets distrikt, omfattade kuststräckan från finska gränsen till gränsen mellan Blekinge och Skåne och det andra, Västerhavets distrikt, från nämnda länsgräns till gränsen mot Norge. Sedermera har konstaterats, att formen för Österhavets distrikt var olämplig och att ett så långt distrikt var tungarbetat för en befattningshavare, varför vissa lättnader nu föreslås.

Vid ett organiserande av fiskeristyrelsen borde därför ses till, att inte samma olägenheter uppstå som i fråga om den lokala fiskeridistributionen. Fiskerättsförhållanden och sedvanor, fiskslag och fiskemetoder äro inte lika vid alla landets kuster. Handels- och andra näringspolitiska problem på havsfiskets område kunna uppstå, som i oerhörd grad beröra fiskets utöware i en del av landet, under det att fiskare vid en annan kuststräcka äro rätt så oberörda därav. Fiskarerepresentanterna i fiskeristyrelsen böra dessutom hava en lokalkännedom i fråga om fisket, som för en person är svår att förvärva för en så lång kuststräcka som från finska gränsen till Skåne. Under sådana förhållanden synes det vara lämpligt att fiskeristyrelsen utökas med ytterligare en representant för fiskarebefolkningen, så att såväl väst-, ost- som sydkustens (Skåne och Blekinge) fiskare kunna bliva representerade därstädes, en anordning som måste vara till gagn för en sakkunnig behandling av ärendena. Kostnaderna för en sådan utökning av styrelsen äro av ringa betydelse jämfört med den praktiska fördelen därav. Vid lika röstetal för olika meningar inom styrelsen kan ordföranden tillerkännas utslagsröst.

I anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan utökning med ytterligare en representant för fiskarebefolkningen i den föreslagna fiskeristyrelsen att såväl insjö- eller sötvattensfisket som havsfisket vid västkusten, ostkusten och sydkusten kunna bliva representerade därstädes.

Stockholm den 18 februari 1948.

Elof Hällgren.

N. Elowsson.

Axel Leander.

Anton Sjö.

Emil Ahlqvist.
